

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Lvcæ Pinelli Societatis Iesv, Theologi, Exercitia
Spiritualia Qvadragesima, De Sacrosancto Eucharistiæ
Sacramento**

Pinelli, Luca

Coloniae, 1608

Exercitium XXXV. In illa verba. Ecce panis Angelorum, factus cibus
viatorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59691](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59691)

DOCUMENTVM.

Flli, quandoquidem tam multa praesentis vitae & arumnosi huius exilij miseria sunt, da operam vt protectorem aliquem ab hisce miserijs omnino liberum, ad quem confugere possis, nanciscaris: nemo autem melior, quam sanctissimum hoc Sacramentum, ad quod si magna cum fiducia & pijs precibus confugeris, illius opem ac virtutem senties.

Orabis pro claudis, paralyticis, alijsque incurabilibus morbis laborantibus, vt DEVS illis robur & patientiam largiatur.

EXERCITIVM XXXV.

In illa verba. Ecce panis Angelorum, factus cibus viatorum.

PVNCTA MEDITATIONIS.

i. **C**ONTEMPLARE pie Christiane, Angelorum panem esse DEVM, cuius visione ac fruitione Angeli beatificantur: appellatur autem panis, quia quem admodum noster panis vitam conseruat corpori

DE SAC. EVCHARISTIAE. 237

corporalem, ita hæc visio vitam in illis beatam conferuat.

2. CONSIDERA singulare illud beneficium quo te DEVS afficit, cibando te pane Angelorum in hoc exilio, vbi è Paradiso exterminatus, panem terrenum *in sudore vultus tui* manducare cogaris.

3. EXPENDE tecum, panem hunc Angelicum non modo favorem, sed etiam magna comoda secum adferre, quia dignè manducatus, vitæ æternæ causa nobis est, iuxta illud Saluatoris. *Qui manducat hunc panem vivet in æternum.*

4. CONSIDERA Angelos non solū molestè non ferre, neque nobis invidere, quod illorum pane utamur, sed etiam vehementer inde lætari, conformando se DEIVoluntati, qui hunc panem nobis donavit.

5. REVOLE tecum, ad dignè manducandum panem Angelorum non sufficere qualemcunque præparationem, sed necessariam esse Angelicam puritatem: necessariam esse sanctam intentionem: necessariam esse flagrantem charitatem, hæc enim ratione, confert æternam ac beatam vitam.

COLLOQVIUM.

Non sufficit Domine lingua humana, ne Angelica quidem, ad beneficii huius, quod panem Angelorum volueris esse cibum nostrum, magnitudinem explicandam. Quæ enim comparatio filiorum Adæ ad cœlestes spiritus, ut eundem vtrisque cibum præbueris? Panis Angelorum, non est panis sudoris, quomodo igitur filiorum Adam cibus esse potest, quibus à DEO dictum fuit sententia irrevocabili, *In sudore vultus tui vesceris pane tuo*? Si panis hic in terra in quam primus parens noster eiectus fuit, ut sibi de victu manuum suarum labore provideret, factus non est, quomodo dicitur S. Ecclesia, illum esse cibum nostrum: O SS. Angeli, quantum intelligo, plus est quam panis: & si eum vestrum & nostrum Dominum esse dicerem, non fallerer. O panis cœlestis. O panis divine, quanquam DEVS & homo es, in sacra hostia latens, attamen quia de te Angeli in beata vita nutriuntur, & homines in spiritali vita sustentantur, idcirco S. Ecclesia te appellat panem Angelorum, & cibum hominum viatorum.

Gaudete sancti Peregrini, quia benignissimus IESVS itineri vestro providit de pane, qui nec longitudine temporis indu-

ratur,

DE SAC. EUCHARISTIAE. 239

tatur, nec aëris mutatione, aut habitatio-
num varietate corrumpitur, sed semper re-
cens & sapidus manet. O Adame longè
melior sors posteris tuis, Ecclesiæ Christi
filij, quam tibi obigit. Tuus enim panis
fuit panis laborum, panis lachrymarum,
panis fatigationum. Sed noster panis est
panis caelestis, panis lætitiæ, panis Ange-
lorum; tuus vitam tuam conseruabat, vt
terram posses excolere atque subigere: sed
noster vitam nostram sustentat & seruat, vt
caelestibus gaudijs perfrui valeamus. O pa-
nem benedictum: benedictum etiam illū
qui eo vescitur. Hic est panis ille de quo S.
Lucas ait: *Beatus qui manducat panem in Regno*
DEI. Quis enim alius hic panis esse potest,
quam sanctissimum Eucharistiæ Sacramē-
tum, quo fideles in Ecclesia, (quæ DEI
regnum appellatur, quia Christus in ea reg-
nat) reficiuntur? Verè beatus qui hunc panē
manducat, quia omnis alius panis de terra
est, & in terra manet. Sed Angelico huic
pani nihil commune est cum terra, subli-
mia petit, & veluti caelestis sumentem ad
cælum trahit.

Alius panis corpus, non cor implet, neq;
animam satiat: sed panis Angelorum quia
diuinus est, vera voluptate atque satietate
cor & animam replet. Benedictio tibi sit
Saluator

Saluator mi, quia, cum in sacra hostia verè
 contineris, cum Propheta amplius con-
 queri non possum, *Fuerunt mihi lacrymæ meæ
 panes die ac nocte dum dicitur mihi quotidie
 est DEVS tuus.* Quia poterit mihi responde-
 ris *DEVM* meum in Altari, in sacra hostia
 præsentem esse. Eia ergo Anima mea, qui-
 doquidem cibus noster est panis Angelo-
 rum, vita etiam nostra sit Angelica; id autè
 vt fiat, necessarium est, vt omni terrena
 affectioni atque sensualitati renunciemus
 vitamque deinceps cœlestem potius quam
 humanam ducamus.

ORATIO.

A Mabilissime Domine IESV, qui pro
 panis Angelorum, & cibus noster esse volu-
 isti, te precor, largire mihi hanc gratiam,
 vt Angelici huius panis tanto desiderio
 flagrem, vt omnes alij huius vitæ cibi mihi
 inspidi reddantur, & in fastidium ver-
 tantur: adeoq; ex animo dicere valeam
 Panem nostrum quotidianum da nobis
 hodie. Amen.

MIRACVLA.

IN Vitis patrum, refert Abbas Georgius: In monasterio quodam fuisse miræ quidem abstinentiæ, sed magnæ simplicitatis senem: quia ubicunque locorum degeret, siue cum Catholicis siue cum hæreticis, cum illis communicabat, Quadam ergo die apparuit ei Angelus & dixit ad eum. Quando vita functus fueris ubi locorum te sepeliemus? Respondit senex se nescire. Monuit igitur Angelus eum ut hac de re secum cogitaret, se namque ad responsum accipiendum rediturum esse. Interea cum alio Senæ contulit, quid responsi ad hanc interrogationem redderet. Is percunctatus est ab eo, quo in loco panem Angelorum, siue sacram communionem acciperet. Respondit ille. Se omni in loco, in quo degeret, sacram communionem accipere consueuisse. Tum senex intellexit, quid sibi Angelus hac interrogatione voluisset; quare senem illum simplicem, adhortatus est, ut semper à Catholicis sacram communionem acciperet. Sic igitur instructus, Angelo reuertenti respondit: se more Hierosolymitanorum, hoc est more Catholicorum sepeliri velle: ac deinceps à Catholicis panem Angelorum semper accepit.

L

Anno

Anno 1453. inter Francos Sabaudianos & Piamontenses discordia ingens fuit exorta: ideoque locus quidam quem appellant *Suiglie*, hostium potestati atque direptioni traditus est. Sustulit inde quidam capsellam in qua panis Angelorum asseruatus consueuerat, eamque cum sacra hostia, quae vnicam adhuc continebat, sarcinae inclusam, mula Turinum ingressa, cum Ecclesiae appropinquasset, ingenua procidit: & sarcina, nemine manuum admouente à se reserata, capsella exiliuit atque in aëre instar solis lucens pependit. Episcopus de hoc miraculo certior redditus, assumpto clero, solemni cum processione ad locum porrexit. Cumque ibi cum vniuerso populo orationi feruenter incuberet, ecce capsella descendit, sacra hostia in aëre manente, atque admirandum deus splendorem diffundente. Iussit igitur Episcopus sacrum Calicem adferri, quo hostia supposito, illa miraculosè in calicem descendit, & magna cum solemnitate atque reuerentia, ad Ecclesiam cathedralem in numeris turbis præ deuotione lachrymantibus, eam comitantibus, delata & reposita est.

DOCUMENTVM.

Fili da operam, vt quotidie clarius cognoscas eum, qui in sacra hostia praesens est: sic enim maiori cum deuotione ac reuerentia illam honorabis, & eximioribus donis caelestibus ab ea impleberis.

Orabis pro illis qui capitalem sententiã subeunt, morti que à iudicibus adiudicantur, vt D^evs fortitudinem illis tribuat.

EXERCITIVM XXXVI.

In illa verba. Homo quidam fecit coenam magnam. Luc.

Cap. 14.

PVNCTA MEDITATIONIS.

1. **C**ONTEMPLARE fidelis Christi-
cane illa verba Apocalypf. Beati qui ad
coenam nuptiarum agni vocati sunt: Quia enim
ille est Agnus qui tollit peccata mundi, à pec-
catis suis liberabuntur, & ex consequenti
congratiam, quæ beatitudinis principium est,
adipiscuntur.

2. **C**ONSIDERA Regē egrè tulisse, quod
hi qui inuitati fuerant, nollet venire, ideoq;
iratum fuisse: sic etiã D^evs moleste fert, &
indignatur

L 2